

2

ÚNOR 2016

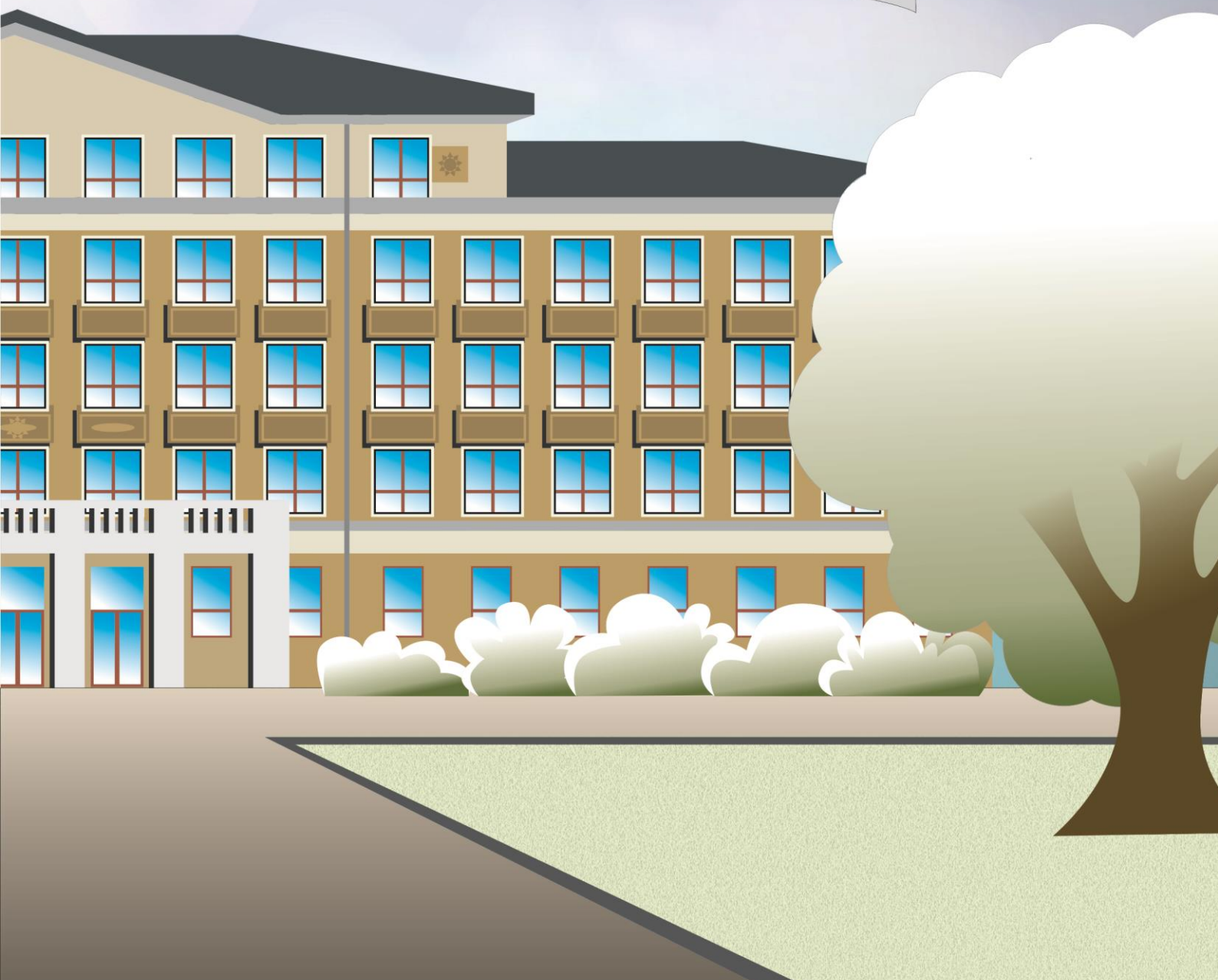
MĚSÍČNÍK SPŠS A OA Kladno

STUDENT'S LIFE

JSME JEDNI
Z NEJLEPŠÍCH!

ROZHOVOR
MATURÁK
KRAMPUSLAUF

ÚVOD

3. Úvod; Sběr jízdenek z autobusu
4. Jsme jedni z nejlepších!; Srdečně vás zveme...
5. Rozhovor s ppor. Jiřím Bercem
6. Krampuslauf; Rok 2015 a tržby filmů
7. Věděli jste, že...; Mé dojmy z Anglie
8. Pátek 13.; Spravedlnost u soudu
9. Učte se od profesionálů!
10. Maturitní ples pohledem třídy 04;
Když se člověk proletí
11. A kde jsou ty maliny?; Alan Rickman

Úvod

PRÁZDNINY

Sice jsme měli „dlouhé“ vánoční prázdniny, které každému z nás bodly, pololetní prázdniny se taky hodily, ač to byl pouze den (upřímně, víc dní by taky neuškodilo). Ale dobrá zpráva je, že nás ještě některé ty volné dny čekají.

Hned zkraje února máme jarní prázdniny, a to od 8. 2. do 12.2.

Velikonoční prázdniny připadají na čtvrtek 24. 3., pátek 25. 3. a samozřejmě na Velikonoční pondělí 28.3.

Hlavní prázdniny začínají studentům v pátek 1.6.

Co se svátků týče, jeden je 1.5. (Svátek práce) a druhý 8.5. (Den vítězství). Co je špatné, tak to, že oba dva dny jsou neděle, takže pro nás smolík a žádné volno navíc se nekoná.

Nový rok už prošel jedním měsícem, a tak vlastně už nový ani není. Koneckonců nás navštívila alespoň trocha zimy i se sněhem, takže doufáme, že jste si ji stihli užít, protože není vůbec jisté, že přijde ještě znovu.

Už dost ale o zimě, přejdeme k čistě novému číslu školního časopisu, který je doslova přecpaný novinkami ze všemožných oborů. Po hodně dlouhé době vás čeká rozhovor a můžeme vám slíbit, že rozhodně není poslední, protože již nejméně 2 pro vás připravujeme. A můžeme vám prozradit, že jeden z těch připravovaných je dokonce i s učitelem. S kterým? Můžete jen hádat...

Dále jsme nezapomněli ani na zajímavosti, novinky ze světa filmu nebo třeba na oblíbenou rubriku o absurditách, které se dějí ve vyspělé Americe. A máme pro vás připravenou i skvělou zprávu. O kterou se jedná, to se dozvíte na následující straně.

Sběr jízdenek z autobusu

Sběr víček je na naší škole již známou akcí, která je pro dobrou věc. A my jsme rádi, že se většina z vás aktivně zapojuje. Dalším dobrým skutkem, který může na vašem kontě přibýt, je sběr jízdenek z autobusu, který je také na dobrou věc. Místo toho, abyste je (v lepším případě) vyhodili do prvního koše, co potkáte, doneste je do školy. Máme dobrou zprávu: ten lístek prakticky nic neváží. Budeme moc rádi, když opět pomůžete těm, kteří nemají to štěstí jako my, a sice zdraví.

Podrobnosti v dalším čísle, nebo na Fb.

Děkujeme!

Kontakty

Šéfredaktor: Jana Hanzalíková, E4 – JanaHanzalikova@seznam.cz **Redaktoři:** Nella Skuhrovcová, E3 - svet97@seznam.cz, Eliška Nedvědová, E2; Ondra Sýkora, S3 – ondrasykora111@seznam.cz, Adéla Srbová, E1 - Aideilisa@seznam.cz, Yicheng Du, T3 – panpanguo@seznam.cz **Grafika:** Pavel Háša – Pavel-hasa@seznam.cz **Korektura:** PaedDr. Naděžda Lexová

Jsme jedni z nejlepších!

Ke konci minulého školního roku jsme vám psali jednu radostnou zprávu. To, že náš školní časopis vyhrál

1. místo v soutěži Školní časopis roku 2015. A tím pádem se nominoval na celorepublikové kolo. To se bohužel konalo v Brně, a tak jsme se nemohli zúčastnit. Ale přece jen se k nám výsledky dostaly a my jsme i v konkurenci časopisů z celé republiky byli úspěšní.

V naší kategorii bylo celkem 43 časopisů, docela nášup. Ve výsledcích jsme hledali jméno našeho časopisu raději od konce. Ono se to pak lépe snáší. Ale nebylo to třeba. Student's life, náš školní časopis, se umístil na nádherném **17. místě!** Tento úspěch je pro nás opravdu velkou radostí, protože jsme nečekali, že bychom se v takovéto konkurenci mohli umístit v první polovině. Nutno říci, že naše školní redakce nedisponuje speciálními programy na tvorbu grafiky a celkového vzhledu časopisu jako ostatní a i počet členů není srovnatelný. A i přesto, že jsme trochu v nevýhodě, sbíráme jeden úspěch za druhým.

Nezaváháme ani v roce 2016, kdy se soutěže zúčastníme potřetí. Doufáme, že obhájíme první místo z krajského kola a veřejně slibujeme, že se budeme dále zlepšovat, abychom dopadli ještě lépe v případném celorepublikovém kole.

Bez vás, čtenářů, by ale tento časopis neměl smysl, a tak vám chceme poděkovat, že nás podporujete v tom, co děláme. Není lepší odměny než vidět, že se naše dílo líbí.

Srdečně vás zveme...

Jeden maturitní ples, jak jste určitě zaznamenali, se již v lednu konal. Ale to není pro naši školu konec. Další ples nás všechny ještě čeká!

Ráda bych vás všechny za třídy E4 a T4 pozvala na maturitní ples, který se bude konat 12. 3. 2016 od 20:00. A protože jsem jednou z maturantek, která má tento ples před sebou, mohu vám prozradit pár sladkých tajemství posledního maturáku. Čeká vás (nás) samozřejmě slavnostní nástup na známé pecky, skvělá hudba, tanec, zábava, hodně bohatá tombola a velké zásoby tekutin na baru. A nesmíme opomenout překvapení dne, a to „půlnočko“, na které se těšíme nejen my, ale od této chvíle i vy!

Doufáme, že přijdete s námi oslavit maturitní období a že se s námi budete patřičně bavit. Držte nám palce, ať se nám vše podaří, ať nám nepodjedou podpatky při nástupu a koneckonců, ať je celý večer jedna velká oslava se vším všudy. Začínáme ve 20:00, vstup je povolen jen ve společenském oblečení. Jak se říká, to nejlepší na konec!

Autor: Jana Hanzalíková, E4

Rozhovor s ppor. Jiřím Bercem, příslušníkem HZS ČR

Připravila jsem pro vás jeden speciální rozhovor, a to s příslušníkem Hasičského záchranného sboru ČR a také patronem Sboru dobrovolných hasičů Brandýsek panem ppor. Jiřím Bercem.

Jiří, chtěl jste se stát hasičem již jako malý kluk?

Jako malý jsem se hasičem stát nechtěl, měl jsem „takový jiný“ preference.

Co vše jste musel podstoupit, abyste se stal příslušníkem HZS?

Musel jsem podstoupit standartní zdravotní prohlídku, psychologické vyšetření a také samozřejmě pohovor s panem ředitelem.

Jak dlouho pracujete u HZS a proč jste zde začal pracovat?

Pracuji zde od 1. 11. 1996 a myslím si, že to po pěti letech v předešlém zaměstnání chtělo změnu a tady jsem měl kamarády, tak jsem to zkusil a vyšlo to.

Byly začátky u hasičů lehké?

Žádný začátek není lehký, ale že by to bylo vysloveně těžké, to se říct také nedá.

Jakou máte hodnost a v jakém pracovním zařazení zde pracujete?

Moje hodnost je podporučík a pracuji zde jako velitel směny B.

Jak vycházíte se svými kolegy?

Já si myslím, že s nimi vycházím dobře, zeptat se ale musíte hlavně jich (dodává s úsměvem).

Co se vám na vašem povolání profesionálního hasiče nejvíce líbí?

Nejvíce se mi líbí různorodost našeho povolání a také to, že je to mix různých profesí.

Patří do podmínek přijetí k HZS hmotnost?

Nedá se říci, že jenom hmotnost, počítá se BMI index (hmotnost:výška) a musíme, tedy spíše měli bychom, se vejít do nějaké kategorie.

Jaký byl Váš nejvíce odstrašující zážitek u zásahu?

Žádný si nevybavuji, ale nejhorší je když je u zásahu zraněné nebo dokonce mrtvé dítě.

Jakou SŠ nebo VŠ studovat, aby se stal člověk hasičem?

Důležitá je maturita! SŠ - například Strojník požární techniky Kladno-

Dubí, nebo školu v Chomutově, Příbrami a Frýdku-Místku. VŠ by měla být technicky zaměřená. Nejlepší je Vysoká škola báňská.

Operační důstojníci KOPIS mají všeobecný mix (např. Policejní akademie, FBMI ČVUT – plánování a řízení krizových situací).*

Jste patronem Sboru dobrovolných hasičů obce Brandýsek, co to obnáší?

Měl bych jim pomáhat se školeními, výcvikem a také je „nějak“ organizačně zaštitit, kdyby něco potřebovali tady po HZS.

Říká s úsměvem ppor. Jiří Berec, příslušník Hasičského záchranného sboru Středočeského kraje, stanice Kladno.

**KOPIS – Krajské operační a informační středisko*

Autor: Eliška Nedvěďová, E2

Krampuslauf

až neuvěřitelně věřící křesťané.

Co to vlastně v průvodu vidíme? Je to přehlídka démonů, a tak není pochyb, že se nám ukazuje jinak skrytá druhá tvář světa.

Už od středověku měli lidé období, kdy jednou nebo vícekrát za rok popustili uzdu své fantazii a pořádali různé karnevaly a taškařice. V tuto dobu je nejmodernější akcí karneval v Riu.

Když jsou tyto průvody strašidelných čertů u konce, tak se lidé těší na Vánoce, takové, jaké je všichni známe. Ale také na příští rok, až démoni znovu vyrazí do ulic....

Advent je popisován jako období klidu, rozjímání a přípravy na vánoční čas. V kostelích se konají koncerty duchovní hudby, mše a vše se připravuje na oslavu příchodu Ježíše Krista.

Když se ale podíváme k našim sousedům do Rakouska, tak můžeme mít pocit, že přichází něco jiného...

Jedná se o známé průvody čertů, které se z Rakouska rozšířily už i do okolních zemí. Je zajímavé, že tento průvod vznikl zrovna v Rakousku, protože lidé, kteří zde žijí, jsou

Autor: Lucka Vosyková, O1

Zdroj obrázků: boleslavskacestovka.cz; salzburg.info

Rok 2015 a tržby filmů

Rok 2015 máme zdárně za sebou, a tak by bylo dobré ho nějakým způsobem shrnout. Dalo by se to pojmout všelijak, ale já si vybrala svět filmový z pohledu celosvětových tržeb v dolarech a bez započtení inflace. Jestli se Vám to zdá být trochu „odborně“ řečeno, tak se jedná o žebříček, kterému dodnes kraluje Avatar. Věřím, že už jsme jistě doma. Informace, které vám tu podávám, jsou aktuální k 1. 1. 2016, protože se jedná o shrnutí za rok 2015. Rok minulý v tomto žebříčku do desátého místa ovlivnily čtyři filmy.

Nejvýdělečnějším filmem historie je od roku 2009 stále ještě Avatar, který tehdy jako jediný dokázal sesadit Titanic (1997). Dámy a pánové, jen oni

překročili hranici 2 miliard dolarů. To je stará historie.

A teď přejdeme na třetí příčku, kdopak se nám tam ukrývá? Jurský svět a jeho 1,6 miliardy dolarů. Toto je zatím nejvýdělečnější film pro rok 2015. Dinosauři nám ukázali, že je dobré mít k nim respekt, který však neměli Avengers (2012), a tak se odstěhovali na čtvrté místo. Na superhrdiny z Marvelu bylo krátké pokračování slavné série Rychle a zběsile 7 (2015), asi jim „došel benzín“, ale na páté místo to stačilo. Na šestou příčku dosáhla „dvojka“ Avengers s podtitulem Age of Ultron (2015). Pro někoho byli zklamáním, pro jiné příjemnou dávkou akce se superhrdiny. Sedmou příčku okupuje Harry Potter a Relikvie smrti - část 2, s rokem výroby 2011.

Nelekejte se, jen trochu přeskočíme a obrátíme směr. Roztomilé žluté tvorečky cosi vykoplo z 10. místa na to 11. Ano, jsou to Mimoni (2015). Desítka již náleží oblíbenému superhrdinovi a jeho filmu Iron Man 3 (2013). Nebylo zde už dost superhrdinů? Pro někoho možná. Animák se songem Let it go, který si získal svět, se musel odsunout na devátou příčku. Jistě hádáte správně, je to Ledové království (2013).

Už je to tady, film, který trhal rekordy již v předprodeji. Po svém uvedení na velké plátno nezahálel a trhal další rekordy směle dál. Zatím se zastavil na 8. místě, ale to není jeho konec, protože v lednu vstupuje do čínských kin. Nemůže to být nikdo jiný než Star Wars: Síla se probouzí (2015). Sedmá epizoda kultovní ságy narovinu nemá respekt před dinosaury z Jurského světa, protože jim ukázala, jak vydělat miliardu dolarů za pouhých dvanáct dní (což je o den méně než u Jurského světa). Noví Star Wars mají na své straně silnou propagaci (jsou všude), zástup oddaných

fanoušků a hlavně přece Sílu. Tato kombinace zaručující rychlost, se kterou se vydělávají „těžký prachy“. Spekuluje se, že jsou schopné pokořit i Avatara.

Co si myslíte vy, naši čtenáři? Bude dobrodružství z

předaleké galaxie v době, kdy budete pročitat tyto řádky, již nejvýdělečnějším snímkem historie, nebo to odnese pouze Titanic?

Nesmutněte, že se tu neobjevil váš oblíbenec. Film totiž nemusí vydělat majlant, aby si našel místočko ve vašem srdci. Někdy holt není pro každého...

Autor: Nella Skuhrovcová, E3

Věděli jste, že...

Na rubriku o zajímavostech jste si již zvykli, a tak pokračuji i v novém roce. Tentokrát pouze ze světa zvířat. Začneme hned ve vodě. Že v ní žijí velryby, jistě víte. Ale určitě nevíte, že ta velryba má jazyk, který váží jako jeden dospělý slon. A teď ještě, kolik váží ten slon...

Žabičky jsou roztomilá zvířátka. Zejména pak malé žabky. Jednou z nich je i šípová žába, která měří asi 5 centimetrů, no prostě mrně. Ale i takovéto stvoření může být dost nebezpečné. Její jed totiž může zabít bez problémů až 10 dospělých mužů. Docela nářez, co? V tomhle případě se říká „malá mrcha“.

Taky ráno vstáváte do školy a nadáváte při pohledu na hodiny? Já teda ano, byla bych vděčná za to, kdybych byla galapážská želva. Proč? Tento druh želv dokáže denně spát až 16 hodin denně. No, řekla bych, že je to tak akorát, ne? A ještě něco, děvčata (i chlapci). Vydrží až rok bez pití i jídla. To bych taky někdy potřebovala, když mi nohy ujíždí do buřáky a moje peněženka při tom naříká. Prostě, hlava říká něco jiného a srdce taky. A jak se říká, jdi za srdcem, tak jdu.

Znáte mravenečníka z Happy tree friends? Tak na toho zapomeňte, ten k faktu, který vám řeknu, zřejmě moc nepasuje. Obyčejný, zcela normální a nebrutální mravenečník dokáže denně zbláznout až 35 000 mravenců. Asi si nějakého odchyťm a strčím s sebou do krosny na příští čundr.

Krtci jsou sice téměř slepí, ale i přesto dokáží vykopat tunel o délce cca 100 metrů za jedinou noc. Jsou rozhodně rychlejší než ti, co stavěli Blanku...

Delfíni, opět jsme u toho moře. Tito savci spí s jedním okem otevřeným. Je fakt, že když se do hloubky zamyslíme (což některým dělá možná lehce potíže), není to zas tak na škodu. V dnešním světě nevíte, co se může stát. Promyslete tuto delfíní taktiku.

Poslední zajímavostí dne budou sobi. Ti totiž údajně mají rádi banány. Zvláštní kombinace, že? Možná by měl dětem v Americe někdo říct, že nemají nechávat jen sušenky pro Santu, ale i banán pro soby. Přece jenom je na něm Santa závislý. Ten by to netahal v ruce jako náš Ježíšek.

Autor: Jana Hanzalíková, E4

Zdroj obrázku: predskolaci.cz

Mé dojmy z Anglie

Jako mnoho dalších lidí i já jsem se zúčastnila školního zájezdu do Anglie a ráda bych se s vámi podělila o své dojmy.

Prvním mým dojmem byl takový zvláštní pocit, že jsem byla vybrána, protože jsem to vůbec nečekala. Strašně jsem se bála, co mě čeká, ale nakonec jsem byla šťastná, že jsem mohla jet. Viděla jsem hodně zajímavých památek, jako například Tower Bridge. Byl to úžasný zážitek, vylézt do prvního poschodí, prohlédnout si fotky ze stavby tohoto mostu a dokonce jsem i viděla pod sebe přes průhlednou podlahu.

Samozřejmě jsme si nemohli odpustit ani velké nákupy, protože to zkrátka k takovým zájezdům patří. Dalším obrovským zážitkem byly naše lekce angličtiny v místní škole. Pan učitel nás učil správnou výslovnost a my

jsme brzy zjistili, že mluvíme přesně opačně, než by se mluvit mělo. I přesto jsme byli obdarováni diplomy o absolvování tohoto kurzu. Vlastně se to slovy snad ani nedá vyjádřit, to musíte zažít. Bylo to úžasné!

Autor: Kamila Adámková, E3

Pátek 13.

Den, který je v mnohých zemích a kulturách považovaný za nešťastný. Chorobný strach z tohoto dne má dokonce i svůj odborný název – paraskavedekatriafobie. Jmenuje se takto i série filmů. V roce 2015 jsme ho zažili rovnou třikrát, a z toho ten poslední, listopadový, byl opravdu nešťastný. Především kvůli krvavému teroristickému útoku v Paříži, devastující a smrtelné vlně tsunami v Japonsku, sebevražednému útoku bombou v Bagdádu a útoku Islámského státu v Libanonu. Na jeden den to bylo dost smutku a smrti. V současném roce nás čeká pouze v květnu.

Jaké události mohly zapříčinit výjimečnost tohoto dne? Začneme u biblického příběhu. Eva nabídla Adamovi jablko hříchu v pátek. Dalším špatným pátkem v křesťanství byl Velký pátek, tehdy křižovali Ježíše Krista. A nesmíme zapomenout na poslední večeři, která měla 13 hostů a právě 13. byl Jidáš, který Ježíše zradil.

Nejznámějším důvodem obav je 13. říjen 1307, kdy francouzský král Filip IV. Sličný nařídil pronásledovat a mučit templářské rytíře. Od tohoto dne následovníci templářů považovali pátek třináctého za ďábelský a nešťastný.

V severské mytologii se na hostině ve Valhale sešlo 12 bohů, jejich sešlost překazil 13. příchozí, a to lstivý bůh Loki, který zapříčinil smrt boha radosti Baldra, a na celou zemi byla uvrhnutá tma.

Co takhle nějaká ta zajímavost? Ve středověku byl popravním dnem pátek, na popraviště vedlo třináct schodů a smyčka oprátky byla třináctkrát obtočena.

Seděli jste někdy v letadle v řadě 13? Možné to je, ale některé letecké společnosti v letadlech schválně vynechávají řadu 13. V hotelu se Vám může dokonce přihodit při jízdě výtahem, že z dvanáctého patra přeskočíte rovnou do čtrnáctého. A když jsme u hotelu, také tu nemusíte nelézt pokoj číslo 13.

Nejvíce se údajně bojí pátku třináctého obyvatelé USA. Prý si jich až 21 milionů z pověrčivosti v pátek třináctého bere volno v práci, ruší služební cesty, neodcházejí ze svého domova a snaží se vyhnout jakýmkoli rizikům. Ale zdá se, že s tímto strachem v USA i bojují. Vznikl zde klub s názvem Pátek třináctého. Jeho členové se scházejí pouze v pátek třináctého a dělají si z tohoto dne srandu. Rádi rozbíjejí zrcadla, vypouští ven černé kočky atd. I my v ČR se můžeme pochlubit podobným klubem, a to tzv. Sekcí 13, která prosazuje tento „oblíbený“ den za šťastný.

Jestli jste, naši drazí čtenáři, pověrčiví, psychologové mají pro Vás jasné vysvětlení. Podle nich je to ryze věc sugesce. A já Vám mohu prozradit, že jedna má kamarádka měla to štěstí přijít v tento den na svět a nic si z toho nedělá.

Autor: Nella Skuhrovcová, E3

Zdroj obrázku: blesk.cz

Spravedlnost u soudu

V prosincovém čísle jsem vám slíbila další absurdity od amerického soudu. A je to tady, sliby se totiž mají plnit.

Ve Filadelfii to mají majitelé restauračních zařízení těžké. Dokazuje to i případ, ve kterém hlavní

rolí hraje pan Amber Carson z Lancasteru (Pennsylvaina). Tomu musel vyplatit majitel restaurace \$113,500 jako náhradu za to, že v jeho podniku uklouzl po rozlité limonádě a zlomil si kostrč. Co je na tom absurdního? To, že pan Carson uklouzl

po limonádě, kterou pár vteřin před tím, než uklouzl, vychrstnul svému příteli do obličeje při ostřejší hádce.

Kara Waltonová z Claymontu se od jisté chvíle začala mít nějak lépe. To díky 12 000 dolarů, které vysoudila na nočním klubu. Těch krásných 12 000 dolarů jí museli zaplatit za to, že při vylézání z okna na toaletách spadla na zem a vyrazila si dva přední zuby. A proč vlastně vylézala z toho okna? Chtěla utéct bez zaplacení částky \$3,50. A těch vysouzených \$12 000 nebyla konečná částka, byly jí zaplaceny ještě náklady na zubaře. Takže rekapitulace. Utíkala, aby nemusela zaplatit útratu \$3,50 a získala díky tomu \$12 000 a zadarmo nové dva zoubky. Kde že je ta spravedlnost?

Všechny případy, které jsem i v minulém čísle připomněla, nemají na to, co vám prozradím teď. Pan Merv Grazinski z Oklahomy si koupil krásný obytný vůz Winnebago. Vyjel si s ním na fotbalový zápas.

Když se z něj vracel domů, vjel s vozem na dálnici, nastavil automat na 130 km/h a v klidu a naprosté pohodě přešel ze sedadla řidiče do obytné části, aby si uvařil kávičku (zřejmě, aby neusnul, až se rozhodne řídit). Vůz samozřejmě sjel z dálnice a převrátil se. Překvápko! Jenomže v Americe jsou lidé „chytřejší“ než jsme si mohli dosud myslet. Pan Grazinski se začal soudit s výrobcem proto, že v návodu na obsluhu vozu nebylo výslovně napsáno, že toto se nesmí. Soud uznal tento důvod za pravdivý a pan Grazinski byl rázem o \$1 750 000 bohatší. A ještě k tomu dostal zcela nový obytný vůz Winnebago. Výrobce následně raději upravil veškeré návody na ovládání vozidla pro případ, že by se objevil další takovýto blbec a opět si koupil jejich obytný vůz.

Co na to říkáte? Celkem smutné, že? I když, jak pro koho...

Autor: Jana Hanzalíková, E4

Zdroj obrázku: depositphoto.com

Učte se od profesionálů!

23. listopadu minulého roku proběhl na Střední zdravotnické škole a Vyšší odborné škole zdravotnické Kladno kurz první pomoci pro veřejnost. Školitelem byl pan Bc. Marek Hylebrant ze Zdravotnické záchranné služby Středočeského kraje. Takovýto kurz se konal i v jiných městech našeho kraje, a to už podruhé, což svědčí o zájmu veřejnosti. Jen s radostí můžeme konstatovat, že na tyto kurzy přicházejí zástupci jak z řad studentů, tak lidí staršího věku. My osobně můžeme potvrdit, že prostory, kde se konala přednáška „u nás“, byly naprosto obsazené.

Účastníci kurzu se dozvěděli jak postupovat při dopravní nehodě nebo způsob ošetření řezné rány. Další neméně důležitou část tvořil praktický nácvik resuscitace s popisem, co resuscitace vlastně je, a jak ji provádět u miminek, dětí a dospělých. Neochudili nás ani o poznatky typu, jak ošetřit popáleniny, omrzliny a také jak zacházet s člověkem při tonutí.

Takhle to zní jako pěkná nuda, ale zajímavým zpestřením byly i časté odpovědi na naše všetečné otázky, či historky ze skutečných případů.

Asi by se hodilo uvést nějakou radu – Je velmi dobré si zapnout v mobilu reproduktor, poté můžete postupovat podle pokynů operátorky (operátora), aniž by vám telefon nějak překážel.

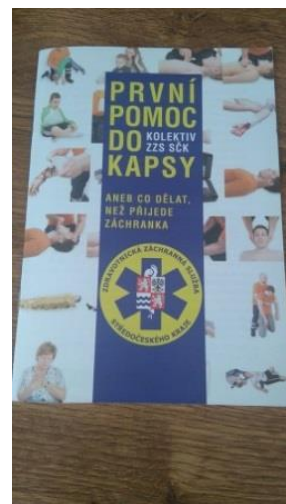
Všichni zúčastnění si odnesli certifikát o absolvování odborného kurzu a příručku první pomoci do kapsy. I přes naše nově nabyté nebo oživené znalosti doufáme, že je nebudeme muset použít, ale když přijde na věc, snad je budeme umět využít co nejlépe.

A co vy, naši milí čtenáři, myslíte, že víte, jak se zachovat při takových situacích?

Autor: Eliška Nedvědová E2

Nella Skuhrovcová E3

Foto: ZZS Sčk, Eliška Nedvědová (E2)

Náš vysněný den, na který jsme se těšili celé

Maturitní ples pohledem třídy 04

čtyři, někteří i pět let, se uskutečnil 9. ledna v Kulturním domě v Kladně. Lehce po osmé hodině byl ples zahájen moderátorem Honzou Lukavským a my jsme byli připraveni předvést svůj nástup, na který jsme usilovně trénovali pod vedením naší choreografky. Nejrůznější barvy a střihy šatů vynikaly na každé z nás a rytmická hudba navnadila k příjemné zábavě.

Poté, co jsme předvedli svůj velmi originální nástup, nastala chvíle slávy pro naše odvážné spolužáky. Skvělý proslov pronesla Jitka Chocholová a Patrik Stríška. V něm poděkovali rodičům a učitelům za podporu při studiu a sponzorům za poskytnuté dary. Připili jsme si na úspěšný život a samozřejmě na blížící se maturitu. Následovalo slavnostní šerpování, které bravurně zvládla naše nejlepší třídní učitelka Mgr. Kateřina Suková. Té patřilo zvláštní poděkování za to, jak nás provázela pracovním studiem. Vyjádřili jsme jí slova díky v podobě náramku Pandora s přívěsky 04, aby na nás nikdy nezapomněla. Jako poděkování za vše jsme kytičky předali i svým nejoblíbenějším paním učitelkám a paní ředitelce Ing. Evě Šimáčkové.

Nezbytnou součástí plesu bylo sólo s učiteli, rodiči a samozřejmě sólo maturantů, které si mnozí z nás dopřáli se svými milovanými protějšky či kamarády. Hudební kulisu obstarala skupina All right band.

Doprovodný program zajišťovali aerobičky a mažoretky, které předvedly nezapomenutelnou show. Zlatý déšť, aneb hod' si po svém maturantovi, byla velmi vydařená akce, ač to někteří z nás odnesli s lehkými následky.

Odšerpování si někteří z nás náležitě užili nejrůznějšími kreacemi. Když jsme ze sebe sundali šerpu, nastala chvíle stresu a příprav na půlnoční překvapení, které jsme, dovoluji si říci, měli opravdu povedené. Jakmile skončilo promítané video, na které navazovala celá pointa našeho půlnočního překvapení, šli jsme na scénu. Tréma opadla a opravdu jsme si

atmosféru plně vyprodaného sálu vychutnávali plnými doušky. Ve všech letech hudební scény jsme hledali naši milovanou paní učitelku, kterou jsme v závěru našli a za doprovodu písně Katka od Mira Žbirky a potlesku přivedli na výsluní. Té patří velké díky.

Dali bychom cokoli za to, abychom mohli zopakovat tento večer. Byl to jeden z nejkrásnějších okamžiků v našem životě.

Za třídu 04, Dominika Nobilisová

Když se člověk proletí...

Bylo takhle 12. ledna a já měla školu až od 9:40. Krásný to pocit. Vstala jsem si v půl devátý, pohoda, klídek bez tabáčku. Podívala jsem se nejprve na teploměr, 3 stupně nad nulou, paráda! Následoval pohled z okna. Žádný sníh, jen po něm zbylých pár louží, které byly zanedbatelné, tak paráda na druhou! Má nálada nabírala na obrátcích, i když jsem věděla, že musím do školy a že mě čeká test z ekonomiky.

Vycházela jsem si tak hezky z baráku a šla na autobus. Všechno probíhalo hladce. V jeden okamžik ale až moc. Zrovna jsem přecházela silnici. Široko daleko žádné auto (když nepočítám ty parkující), a tak jsem neměla strach, že by se mi něco mohlo stát. A přece se mi něco stalo!

Kdo by si myslel, že při 3 stupních nad nulou se v rozmrzlém sněhu objeví kus ledovky!? Pár kroků a bylo mi to jasné, tohle se bude těžko proklouzávat. A taky že jo. Stěžovala jsem si, že jsem si nestihla ani zajezdit na náměstí na ledové ploše, tak jsem to měla i s úroky. Stačily 2 kroky a už jsem letěla. Nohy nahoru, zadek šel

první, hned následovaly ladně ruce, které měly zbrzdit pád. Moc se jim to teda nepovedlo, pr.... zadek mě bolel ještě hodinu. Nohy dopadly na zem jako poslední, prostě prvotřídní pád. Nastal takový ten šok, kdy si uvědomíte, že jste na zemi. Další vteřinu jsem ihned sledovala, kdo mě všechno viděl. Skóre? Jedna paní, to jde. Asi se pobavila, ale díky MNĚ věděla, že má jít jinou cestou.

Takže můj stav? Když napadl po Silvestru sníh a byly namrznuté silnice, chodníky, prostě všechno, jsem nespadla ani jednou. Když bylo nad nulou, všechn sníh roztál, třískla jsem sebou na zem díky nečekanému kousku ledovky. Uvěří mi to někdo? No...snad ano, zas takový nemehlo opravdu nejsem, přísahám!

Autor: Jana Hanzalíková, E4

A kde jsou ty maliny?

Snad každý z nás pil někdy malinovku. Nápoj s krásně znějícím jménem. A chutná ještě líp, zejména pak v létě, kdy při výletě narazíte na malou hospůdku, kde na tabuli stojí „točená malinovka“. Takže si ji dáte a rovnou do půllitru. Ale víte, co vlastně pijete?

Jedna nejmenovaná, ale známá malinovka, obsahuje pitnou vodu, která je z celého složení asi tak nejzdravější. Dále přicházejí bohužel už jen ty nezdravé části. Mezi ně patří glukózo fruktózový sirup a cukr. No, řamka, pro naše tělo výborné. Dále pijete pouze 1% šťávy z koncentrátu maliny a jablka, což je málo, představím-li si, že lahev má objem 2 litry. Kromě těchto dvou koncentrátů obsahuje ještě i koncentrát ibišku a aromata. Další složkou krásně růžové malinovky je i kyselina citronová a vitamin C.

Další dvě látky, které se v malinovce nachází, jsou benzoan sodný a sorban draselný. Benzoan sodný se kromě některých potravin přidává i do zubních past, šamponů, deodorantů a také do nemrznoucích směsí do auta. Chuťovka, že? Používání této látky je v ČR omezené kvůli nežádoucím účinkům. Ve spojení s některými látkami může tvořit benzen, který je znám jako karcinogenní. Může také zhoršit astma či kopřivku (v případě, že tímto trpíte). Může taky údajně poškozovat strukturu DNA, což může vyvolat i některé dědičné choroby, jako je např. Parkinsonova choroba. Sorban draselný se zase krom potravin používá třeba v pracích prášcích a jiných takovýchto přípravcích, hydratačních krémech a také v cigaretách.

Takže není pravda to, co se nám snaží naznačit reklamy, kde maliny skáčou do sklenice s malinovkou. Tyhle růžové slazené nápoje totiž neviděly malinu ani z rychlíku.

Autor: Jana Hanzalíková, E4
Zdroj obrázku: pivni-zachranka.cz

Alan Rickman

Nejeden z nás už slyšel toto jméno a především ví, o koho běží. Hrál v mnoha filmech, ale nejvíce ho proslavila role Severus Snape v Harry Potterovi. Jedna z nejpozoruhodnější postav. Záhadně tajemný učitel, který se zdál být záporákem, opak byl však pravdou. Jeho ale úplně první velké obsazení bylo ve filmu Smrtonosná past. Dále si ho můžeme připomenout v Robinu Hoodovi: Král zbojníků (1991), Opravdu, šíleně, hluboce (1990), Galaxy Quest (1999), Láska nebeská (2003). Celkem za svůj život hrál v 35 filmech a několikrát byl nominován na cenu BAFTA. Miloval divadlo i film, do 32 let hrál pouze v divadle,

až poté se z něj stával filmový herec. Také byl mnohokrát považován za jednoho z nejpřitažlivějších mužů.

Naneštěstí 14. 1. prohrál svůj boj s rakovinou. Tato zpráva mohla málokoho potěšit. Myslím si, že ho svět bude ještě dlouho postrádat. Sice si obsazení v hlavních rolích tolik neužil, ale postavy se nestávaly méně důležité. Udělal z nich lidské a uvěřitelné bytosti nehledě na to, jestli byli dobří, či záporní.

Co se stalo, stalo se, ale zase nesmutněme tolik, jeho život nebyl špatný a dožil se krásných 69 let.

Autor: Adéla Srbová, E1